

ARRELS MENORQUINES D'ÀNGEL RUIZ I PABLO

Antoni Tudurí

Secció de Genealogia
de l'Ateneu de Maó

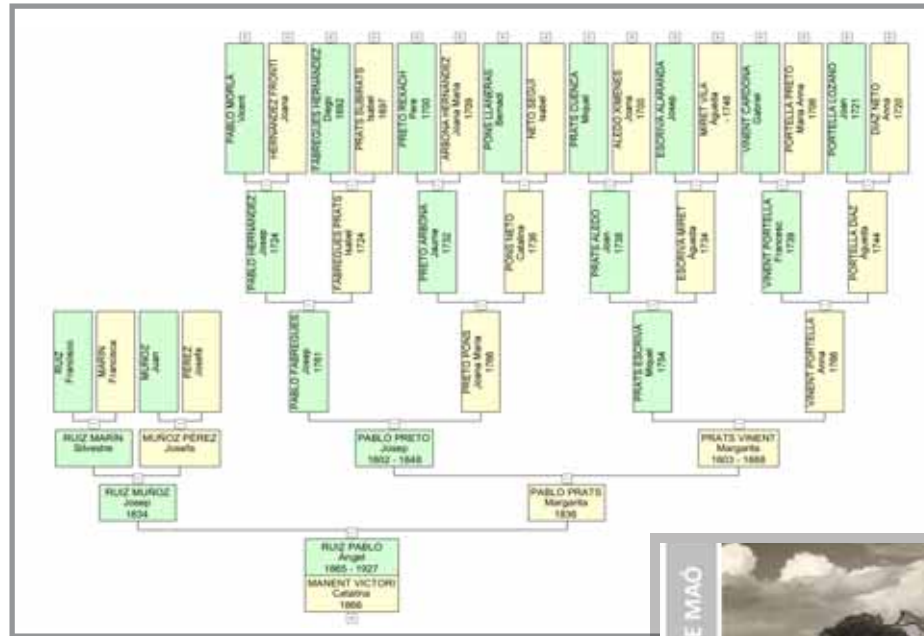

L'any 1975, el cantautor de Xàtiva Raimon (Raimon Pelejero Sánchez) va compondre una cançó titulada «D'un temps, d'un país» a la lletra de la qual hi ha una frase que ha fet fortuna: «... Qui perd els orígens perd la identitat». Molta gent la utilitza però també molta gent no sap 'l'origen' d'aquesta expressió.

D'altra banda, Miquel Martí i Pol acaba el seu poema «Ara mateix», amb un vers que també ha fet fortuna i que molta gent utilitza sense tenir consciència de la seva autoria: «...Que tot està per fer i tot és possible».

Aquestes dues frases -o versos- ens han induït a iniciar unes col·laboracions més o manco periòdiques al **MENORCA • «Es Diari»**, encaminades a divulgar els orígens de menorquins il·lustres de diferents èpoques i condició, atès que el col·lectiu que ha conformat la secció de Genealogia de l'Ateneu de Maó ha definit, entre els seus objectius, l'estudi i la divulgació dels orígens de menorquins destacables, a través de la confecció d'arbres genealògics ascendents i, si és possible, la definició de la relació familiar d'aquestes persones.

I per començar aquesta sèrie d'aportacions a la «genealogia dels menor-

quins» (si poseu aquesta frase a un buscador d'Internet, us podeu sorprendre del que hi trobareu), la secció de Genealogia de l'Ateneu ha cregut oportú aprofitar l'efemèride del sesquicentenari del naixement d'Àngel Ruiz i Pablo (Es Castell 27/01/1865 - Barcelona 14/11/1927).

❖ **AQUEST ARBRE PRESENTA** dos aspectes peculiars a Menorca i que són, per una banda, la possibilitat d'arribar fins a l'últim terç del segle XVI i, per una altra banda, que la incorporació de gent de fora, d'orígens no prou coneguts (pe-

pendència paterna no tenia continuïtat. Val a dir que les dades de la branca menorquina són de major o menor detall en funció de les dades de què disposem al dia d'avui, però totes contrastables mitjançant les actes que estan dipositades a l'Arxiu Diocesà de Ciutadella i els llibres d'actes d'abans de 1870, que són a l'Ajuntament des Castell.

❖ **EN AQUEST CAS**, l'estudi de diferents bases de dades genealògiques d'accés obert ens ha permès conèixer el detall dels noms dels pares, avis i besavis paterns d'Àngel, tots ells de Múrcia. Si teniu la bondat de mirar l'esquema que acompanyem, podreu observar que

la branca materna és pràcticament tota dels vells ravals del Castell de Sant Felip; per tant, la puresa i concreció de la línia materna és prou considerable i precisa, de forma que molta de la gent actual té un cert grau de parentesc amb l'escriptor. Cal fer un aclariment pel que fa a l'arbre que es pot veure aquí; quan hi ha una creueta a la part de dalt del darrer individu vol dir que encara hi ha

més ascendents.

Tal com s'ha dit abans, en properes publicacions s'aniran comentant les arrels d'altres menorquins mereixedors del nostre record i reconeixement. Hem començat per Àngel Ruiz i Pablo per raons obvies, atesa la circumstància del 150 aniversari del seu naixement.

Arrels de Ruiz i Pablo i logotip de la nova entitat.

ninsulars; mallorquins i eivissencs; italians i altres europeus), determina una certa asimetria dels arbres resultants, de forma que una branca és frondosa i l'altra branca és més esquifida. El cas de Ruiz i Pablo ofereix la possibilitat de progressar en la seva ascendència menorquina fins al segle XVI, però l'as-